

IN MEMORIAM FRANC ČERNE

1929–2021

V začetku oktobra je sklenil svojo življenjsko zgodbo moj oče in naš kolega Franc Černe - Ferenc, kakor ste ga klicali vsi prijatelji in kolegi iz geodetskih vrst.

Dan mi je privilegij, da lahko zapišem besede v njegov spomin kot hči in kot njegova kolegica. Ob tem sem še kako ponosna, da sem bila del življenja človeka, ki je tako oboževal svoj poklic, ki je tako užival v družbi prijateljev in kolegov iz geodetskih vrst.

Rodil se je 5. 6. 1929 v Kranju. Leta 1941 se je vpisal v nižjo gimnazijo v Kranju, kjer je leta 1949 maturiral. Po maturi se je vpisal na Oddelek za geodezijo na FAGG ter diplomiral leta 1957 kot sedemintrideseti diplomant s področja geodezije po drugi svetovni vojni. Po vojaški obveznosti se je v decembru 1958 zaposlil na Geodetskem zavodu SRS, kjer je delal vse do decembra 1993, to je do upokojitve.

Že z diplomsko nalogo, katere naslov je bil *Natančnost in ekonomičnost enoslikovne fotogrametrije za vaške predele – presečna radialna metoda*, je zakoral na področje fotogrametrije, na katerem je deloval prva leta svojega službovanja na geodetskem zavodu. Vendar pa je – tako kot pri večini geodetov – odločitev za ta študij temeljila na želji po terenskem delu in prav zato je fotogrametrijo zamenjal za področje temeljnih geodetskih mrež in inženirske geodezije.

Na področju inženirske geodezije se je ukvarjal predvsem z merjenji deformacij z geodetskimi metodami. Leta 1978 je v Geodetskem vestniku objavil članek na to temo z naslovom *Določanje deformacij pri obstoječih železniških predorih*. Kot predstavnik Jugoslavije je sodeloval na različnih mednarodnih konferencah v povezavi s to tematiko.

S kolegom Marjanom Jenkom sta podala osnove za razvoj nove kategorije temeljnih geodetskih točk nižjega reda, poimenovane navezovalna mreža, ki naj bi se uporabljale pri obnovi zemljiškega katastra. Pri njihovem določanju je opravljal tudi operativna dela.

Zadnja leta pred upokojitvijo, pa vse do leta 2001, se je ukvarjal z državno mejo. S kolegom Jožetom Rotarjem sta na tem področju orala ledino. Bil je član mešanih tehničnih komisij za mejo z Avstrijo, Italijo, Madžarsko in Hrvaško.

Vseskozi je bil aktiven v Zvezi geodetov Slovenije, bil je član Gorenjskega geodetskega društva, ki mu je podelilo tudi naziv častnega člana, in Ljubljanskega geodetskega društva. Od ustanovitve naprej je bil tudi član Združenja za geodezijo in geofiziko.

Res je imel rad svoj poklic, ki ga je opravljal z vso odgovornostjo, vendar pa je vedno našel čas tudi za druženje s stanovskimi prijatelji in kolegi. Brez njegove prisotnosti ni bilo nobenih zimskih športnih iger gradbincev (ŠIG), tekmoval je na tako rekoč vseh Smučarskih dnevih geodetov. Užival je na izletih društev, v zadnjih letih predvsem na izletih upokojencev, ki sta jih tako skrbno pripravljala Miloš in Lija v okviru Ljubljanskega geodetskega društva. To so bili trenutki, ko se je s svojimi prijatelji in kolegi lahko vrnil v mladostne »geodetske« spomine.

Hvala vsem, ki ste bili del njegovega dolgega in razgibanega življenja, in hvala vsem, ki ste s svojimi dejanji pričarali nasmeh na njegov obraz.